

ло единъ Офицеринъ съ 10 войнци за да издѣйствова предъ турекія Коммандинъ да не бомбардира градъ-тъ, но тѣ всички были избити отъ гюлетата на хвжрлянитѣ топово. Сжрбитѣ же отъ своя страна ограбили турскитѣ изоставени къщи. Тукъ трѣба да споманемъ, че въ времето на бомбардиранъето на Бѣлградъ, презъ Юнѣя и Юлѣя въ 1862 година, бжлгарскія Легионъ ако и сжстоящъ отъ 15 20 души, взе едно дѣятелно участие въ защитата на Бѣлградъ, и оказа дѣйствително голѣмж храбрость; понеже подъ главната команда на Раковски, и съ сждѣйствѣето на принопамятнитѣ наши юнаци Стефана Караджа, Василя Левски и пр., Бжлгарскія Легионъ бѣше устроилъ баррикадъ на най оласното и срещу турекитѣ топове изложено мѣсто. — За п' скорошното обаче прекратяванъе на бомбардиранъето на града Бѣлградъ, посредничествахъ Европейскитѣ консули много дѣятелно и най благоволено къмъ Сжрбитѣ и слѣдъ прекратяванъето му тѣ рѣшихъ: „Турцитѣ да не се вechъ завржщатъ, и да не живѣятъ вechъ въ Бѣлградъ, но да иматъ пжлно право, да продадътъ недвижимитѣ си имущества и да се заселятъ дѣто намѣрятъ за добрѣ. По всяка вѣроятность става явно, че тогавашното сжрбско централно Правителство, а може бы и самѣя Князь Михаилъ се е былъ задоволилъ за пржвъ пжтъ съ испжжданъето на Турцитѣ отъ Бѣлградъ, и слѣдъ като си истжкали Сжрбитѣ това пжрво платно, съ плашилото на бжлгарскія Легионъ въ Бѣлградъ, и на проектиранното възстанѣе въ Бжлгарѣя: сжрбското Правителство изведнжждъ забравило даденитѣ си формални и официални обѣщанѣя и на Черногорцитѣ и на Бжлгаритѣ; защото слѣдъ испжжданъето на Турцитѣ отъ Бѣлградъ, Черногорцитѣ сж помислили: „че е най сгодното время да се гуди въ дѣйствѣе предначертанната программа на Сжрбѣя и Черна Гора, спорядъ която трѣбало най напредъ да се освободи Бжлгарѣя, и отетнѣ да се образуватъ три съюзни (конфедеративни) княжества, или Славянска конфедеративна джржява на Балканскія полуостровъ.“ За тая цѣль, Черногорцитѣ испратили трима депутати въ Бѣлградъ, за да се сжвѣтуватъ съ сжрбското централно Пра-